

Hamid Drake (baterie, frame drum, tabla, voce), Jeff Parker (chitara), Josh Abrams (double bass, guimbri), Jeff Albert (trombon, orga Hammond), Napoleon Maddox (voce, orga Hammond), Jeb Bishop (trombon)

Poezia, muzica, si in general orice forma de arta neagra mi s-au parut mereu nobile. Poate ca se ascunde in aceasta nobilitate si o alta fateta, naivitatea. Cum se impaca naivitatea si profunzimea? Un negru ar reuni toate "starile" de mai sus printr-o metafora despre iubire, poate printr-o poveste cu doi lei, unul tanar si unul batran.

Acesta este un album cu muzica "neagra", incarcata de putere, genul care se poate auzi la un concert intr-o sala mare, cu cortina grea, visinie, pe o scena cu lumina difuza si decoruri stralucitoare, cu muzicieni imbracati in costume foarte colorate, extravagante desi populare, si diverse pana la kitsch. Este o reprezentatie la care stai cu inima incarcata si gura umpic cascata, scufundat in profunzimi dar si trist in acelasi timp.

Societatea spirituala Bindu ni se arata sub forma de free jazz, hinduism, swing, africa, dub, reggae, poezie de dragoste, ska, laolalta intr-un flux masiv, imperturbabil. Tromboanele stralucitoare evoca durerea leului ranit, a regelui deczut, basul demonstreaza clar ca daca ai un negru la el poti transforma orice in reggae: peste Wagner de-ar intra l-am auzi pe Zarathustra in toata splendoarea lui rastafariana. Oac-Oac la chitara (atunci cand nu toaca marunt alte onomatopee sau cand nu suspina lung), ecouri (ale vocii sau instrumentelor), imnuri tantrice sau alte spiritualitati, beatbox, sunt, se pare, un mediu in care toba, intaiul instrument al lumii, si ca importanta, se poate desfasura, iar daca ai un tobar nascut in Louisiana si exersat cu Fred Anderson, Adam Rudolph, William Parker, Peter Brotzman sau Ken Vandermark, desfasurarea va fi foarte intinsa in teritoriul muzical, incarnandu-se sub multiple fete.

Hamid Drake & Bindu - Raggaeology (Rogue Art, 2010)

Scris de VS

Joi, 25 Martie 2010 10:17

Peste tot, ni se spune, este Kali, dansand in inimi, si, urmand fluxul temporal in ritmurile dansurilor si imbratisarilor amoroase infinite ale zeitei, transpuse de echipajul Bindu, vom naviga fara grija avand un jurnal de bord ne-scris, al libertatii de expresie. Kali a mea, du-ne acasa!